

නව්‍යෝ පාඨෝ

ජීවතු මම පුතෙතා

එකා මහාගාමවාසී උපාසිකා රාජමහාවිහාරෙ මණිවෙතියගෙහද්වාරෙ ධම්මං සුණමානා අත්තනා පඤ්ඤා ලද්ධං එකපුත්තකං ආසිවිසෙන ඩසන්තං දිසවා ධම්මසවණසස අන්තරායං මා හොතු'ති වචා සයඤ්ඤා න නිවාරෙසි, අඤ්ඤාසඤ්ඤා න දසෙසසි. පවඡා ධම්මසවණනිට්ඨිකකාලෙ විසවෙගෙන විසඤ්ඤාභුතසස දාරකසස සන්තිකං ගන්තවා 'යෙන ආකාරෙන ධම්මසවණසස අන්තරායමකන්වා එකපදමපි අවිනාසෙත්වා අසෙසාසිං, එතෙන සවෙචන නිබ්බිසො ජීවතු මම පුතෙතා'ති සච්චකිරියං කන්වා පුත්තසස ජීවිතං අරොගං කන්වා තෙතෙ'ව සොමනසෙසන පවඡා වචිත්වා සගෙහ නිබ්බන්තා.

(සහසසවස්ථුපසකරණ)

පද මාලාව

මහාගාමවාසී	(ස)	-	මාගම වැසි
මණිවෙතියගෙහද්වාරෙ	(ස)	-	මිණිමුවා සෑ ගෙහි දොර
සුණමානා	(කි)	-	අසන්තී
පඤ්ඤා	(පු.ක්‍රි)	-	ප්‍රාර්ථනා කොට
ලද්ධං	(කි)	-	ලබන ලද
එකපුත්තකං	(ස)	-	එක ම පුතා
ආසිවිසෙන	(නා)	-	සර්පයෙකු විසින්
අන්තරායං	(නි)	-	අන්තරාය
මා	(නි)	-	නො/එපා
හොතු	(ක්‍රි)	-	වේවා
සයඤ්ඤා	(සං)	-	තෙමේ ද
නිවාරෙසි	(ක්‍රි)	-	වැළැක්වුවාය.
අඤ්ඤාසඤ්ඤා	(සං)	-	අන් අයට ද
පවඡා	(නි)	-	පසුව
ධම්මසවණනිට්ඨිකකාලෙ	(ස)	-	දහම් ඇසීම අවසන් වූ කල්හි
විසවෙගෙන	(ස)	-	විෂ වේගයෙන්
විසඤ්ඤාභුතසස	(ස)	-	සිහි මුර්ච්ඡා වූ තැනැත්තාගේ
අන්තරායමකන්වා	(සං)	-	අන්තරාය නො කොට
එකපදමපි	(සං)	-	එක් පදයකුදු
අවිනාසෙත්වා	(පු.ක්‍රි)	-	නො හැර/නො නසා
අසෙසාසිං	(ක්‍රි)	-	ඇසුවෙමි
නිබ්බිසො	(ස)	-	විෂ රහිත
ජීවතු	(ක්‍රි)	-	ජීවත් වේවා
සච්චකිරියං	(ස)	-	සත්‍ය ක්‍රියාව

අරොගං	(ස)	- නිරෝගී
තෙතෙව	(සං)	- එයින් ම
වවිකා	(පු.ක්‍ර)	- චූතවී
සගෙහ	(නා)	- දෙව්ලොව
නිබ්බතනා	(කි)	- උපන්තිය

අභ්‍යාස

1. 'ජීවතු මම පුතෙතා' ඡේදය සිංහලට නගන්න.
2. ඡේදය ආශ්‍රයෙන් පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට පාලියෙන් පිළිතුරු සපයන්න.
  - i. සා උපාසිකා කුහිං වසී?
  - ii. කිමඤ්ච සා රාජමහාවිහාරං අගමී?
  - iii. පුත්තකං ආසිවිසෙන ඩසනනං දීසවා උපාසිකා කිං අකාසී?
  - iv. කිං තසසා සවචකිරියං?
  - v. කාලකතා සා කුහිං නිබ්බතති?

නාම වරන්තැගීම

නාමයක් ලිංග, විභක්ති, වචන අනුව වරන්තැගෙන ආකාරය අපි දනිමු. මෙම පාඩමේ දී ඒ ඒ විභක්තියෙන් කියැවෙන මූලික අර්ථ පිළිබඳ ව ඉගෙන ගනිමු. නාමයක් නාමපදයක් බවට පත්කිරීම සඳහා යොදාගනු ලබන විභක්ති සියල්ලට ම වෙන් වෙන් වූ කාර්යයක් ඇත. විභක්තිවල ප්‍රධාන අර්ථය සලකා ඒවා පහත ආකාරයට දැක්විය හැකි ය.

පඨමා විභක්ති	-	උක්තාර්ථය
ආලපන විභක්ති	-	ආමන්ත්‍රණාර්ථය
දුතියා විභක්ති	-	කර්මාර්ථය
තතියා විභක්ති	-	අනුක්තාර්ථය
කරණ විභක්ති	-	කරණාර්ථය
චතුත්ථි විභක්ති	-	සම්ප්‍රදානාර්ථය
පඤ්චමි විභක්ති	-	අපාදානාර්ථය
ෂට්ඨි විභක්ති	-	සම්බන්ධාර්ථය
සත්තමි විභක්ති	-	ආධාරාර්ථය

- වාක්‍යයක උක්ත කර්තෘ පඨමා විභක්තියෙන් යෙදේ.
- යමෙකු ඇමතීමට ආලපන විභක්තිය යොදා ගැනේ.
- වාක්‍යයක කර්තෘගේ ක්‍රියාවට යටත්වන පදය එනම් කර්ම පදය දුතියාවෙන් යෙදෙයි.
- කර්මකාරක වාක්‍යයන්හි අනුක්ත කර්තෘ තතියාවෙන් යෙදෙයි.
- යමකින් හෝ යමක් කරණ කොට ගෙන යන අර්ථය දීම සඳහා කරණ විභක්තිය යොදා ගැනේ.
- යමක් දීමේ දී එය ලබන්නා තබන්නේ චතුත්ථි විභක්තියෙනි.
- යමකින් හෝ යමෙකුගෙන් හෝ වෙන්වීමක්, බියවීමක් කියැවෙන විට එම පද පඤ්චමි විභක්තියෙන් සිටී.
- කිසියම් අයිතියක්, සම්බන්ධයක් කියැවෙන විට එය ෂට්ඨි විභක්තියෙන් යෙදෙයි.

- වාක්‍යවල ආධාරාර්ථය හෙවත් යමක පැවැත්මට උපකාර වන පද සත්‍යවී විභක්තියෙන් යෙදේ.

නාම විභක්තිවල ඉහත අර්ථ පිළිබඳ දැනුම වාක්‍ය නිර්මාණයේ දී ඉතා වැදගත් ය. එම අර්ථ ප්‍රකාශ වන පරිදි ලිංගත්‍රයට අයත් නාම කිහිපයක් වරනැගෙන ආකාරය පහත දැක්වේ.

උකාරාන්ත පුල්ලිංග නාම වරනැගීම

එක ම අන්තයට අයත් නාම වෙනස් ව වරනැගෙන ආකාරය අකාරාන්ත නාම වරනැගීම ඇසුරෙන් දෙවන පන්තියේ දී උගත්තෙමු. මෙහි උකාරාන්ත නාමයක් පුල්ලිංගයෙහි වෙනස් ව යෙදෙන ආකාරය දක්වනු ලැබේ. හිකඳු, සසු, පිතු ආදි උකාරාන්ත නාම වරනැගීමේ දී ඇතැම් විභක්තිවල සමාන ව ද ඇතැම් විභක්තිවල අසමාන ව ද වරනැගේ. පහත දැක්වෙන වරනැගීම් ඇසුරින් එම වෙනස්කම් හඳුනාගන්න.

උකාරාන්ත පුල්ලිංග 'සසු' ශබ්දය වරනැගීම

විභක්ති	එකවචන	බහුවචන
පද්මා	සසු	සසුරෝ
ආලපන	(හෙ) සසු, සසු	(හවනෙතා) සසුරෝ
දුතියා	සසුරෝ	සසුරෝ, සසුරෝ
තතියා	සසුරා	සසුරෙහි, සසුරෙහි
කරණ	සසුරා	සසුරෙහි, සසුරෙහි
චතුර්ථී	සසු, සසුනො, සසුසසු	සසුරානං, සසුනං, සසුනං
පඤ්චමී	සසුරා	සසුරෙහි, සසුරෙහි
ෂට්ඨී	සසු, සසුනො, සසුසසු	සසුරානං, සසුනං, සසුනං
සත්තමී	සසුරී	සසුරෙසු, සසුසු

'සසු' ශබ්දයෙන් ශාස්තෘන් කියත්.

සසු ශබ්දය හා සමාන ව වරනැගෙන වෙනත් ශබ්ද කිහිපයක්:

හතතු - ස්වාමියා	නෙතු - පමුණුවන්නා/නායකයා
සොතු - අසන්නා	ඤාතු - දන්නා
ජෙතු - දින්නා	ජෙතතු - කපන්නා
හෙතතු - පළන්නා/බිඳින්නා	දාතු - දෙන්නා
තතතු - මුනුබුරා	කතතු - කරන්නා

උකාරාන්ත පුළුලිංග 'පිතු' ශබ්දය වරන්ගීම

විභක්ති	එකවචන	බහුවචන
පද්මා	පිතා	පිතරෝ
ආලපන	(හෙ) පිත, පිතා	(භවනෙතා) පිතරෙ, පිතරෝ
දුතියා	පිතරං	පිතරෙ, පිතරෝ
තතියා	පිතරා, පිතුනා	පිතරෙහි, පිතරෙහි, පිතුහි, පිතුහි
කරණ	පිතරා, පිතුනා	පිතරෙහි, පිතරෙහි, පිතුහි, පිතුහි
චතුස්ථී	පිතු, පිතුනො, පිතුසස	පිතරානං, පිතානං, පිතුනං
පඤ්චමී	පිතරා	පිතරෙහි, පිතරෙහි, පිතුහි, පිතුහි
ෂට්ඨී	පිතු, පිතුනො, පිතුසස	පිතරානං, පිතානං, පිතුනං
සත්තමී	පිතරි	පිතරෙසු, පිතුසු

'පිතු' ශබ්දයෙන් පියවරුන් කියත්.

උකාරාන්ත ඉස්ථිලිංග නාම වරන්ගීම

පුළුලිංගයෙහි මෙන් ම ඉස්ථිලිංගයෙහි ද උකාරාන්ත නාම යම් යම් වෙනස්කම් සහිත ව වරන්ගෙයි. එහි දී යාගු, මාතු, ධීතු ශබ්ද එකිනෙකට වෙනස්කම් සහිත ව වරන්ගෙනු දැකිය හැකි ය.

උකාරාන්ත ඉස්ථිලිංග 'මාතු' ශබ්දය වරන්ගීම

විභක්ති	එකවචන	බහුවචන
පද්මා	මාතා	මාතා, මාතරෝ
ආලපන	(හොති) මාත, මාතා	(හොතී) මාතා, මාතරෝ
දුතියා	මාතරං	මාතරෙ, මාතරෝ
තතියා	මාතරා, මාතුයා	මාතරෙහි, මාතරෙහි, මාතුහි, මාතුහි
කරණ	මාතරා, මාතුයා	මාතරෙහි, මාතරෙහි, මාතුහි, මාතුහි
චතුස්ථී	මාතු, මාතුයා	මාතරානං, මාතානං, මාතුනං
පඤ්චමී	මාතරා, මාතුයා	මාතරෙහි, මාතරෙහි, මාතුහි, මාතුහි
ෂට්ඨී	මාතු, මාතුයා	මාතරානං, මාතානං, මාතුනං
සත්තමී	මාතරි, මාතුයා, මාතුයං	මාතරෙසු, මාතුසු,

'මාතු' ශබ්දයෙන් මවු වරුන් කියත්.

නපුංසකලිංග නාම වරන්තූම

පුළුලිංගයේ දී හා ඉත්තලිංගයේ දී මෙන් ම නපුංසකලිංගයේ දී ද සමාන අන්තයක් ඇති ශබ්ද වෙනස් ව වරන්තූමයි. අකාරාන්ත නපුංසකලිංග 'විත්ත' ශබ්දයට වෙනස් ව මන ශබ්දය වරන්තූමෙන් අයුරු පහත දැක්වේ.

අකාරාන්ත නපුංසකලිංග 'මන' ශබ්දය වරන්තූම

විභක්ති	එකවචන	බහුවචන
පද්මා	මනං, මනෝ (මනස)	මනා, මනානි (මනස්)
ආලපන	(හෙ) මන, මනා (එම්බල, මනස)	(භවනනානි) මනා, මනානි (එම්බල මනස්)
දුතියා	මනං, මනෝ (මනස)	මනෙ, මනානි (මනස්)
තතියා	මනසා, මනෙන (මනසින්)	මනෙහි, මනෙහි (මනස්වලින්)
කරණ	මනසා, මනෙන (මනස කරණකොට ගෙන)	මනෙහි, මනෙහි (මනස් කරණකොට ගෙන)
චතුර්ථී	මනසො, මනසස් (මනසට)	මනානං (මනස්වලට)
පඤ්චමී	මනසා, මනා, මනමහා, මනසමා (මනසෙන්)	මනෙහි, මනෙහි (මනස්වලින්)
ෂට්ඨී	මනසො, මනසස් (මනසේ)	මනානං (මනස්වල)
සත්තමී	මනසී, මනෙ, මනමහී, මනසමීං (මනසෙහි)	මනෙසු (මනස්වල)

'මන' ශබ්දයෙන් මනස කියත්.

මන ශබ්දය හා සමාන ව වරන්තූමෙන් වෙනත් ශබ්ද කිහිපයක්:

සිර - හිස	වය - වය	උර - ළය
පය - කිරි	තේජ - තේජස	යස - කීර්තිය
රජ - දූවිලි	තප - තපස	ඔජ - ඕජාව
වච - වචනය		

සැ.යු:- මෙබඳු ශබ්දවලට 'මනෝගණක ශබ්ද' යැයි කියනු ලැබේ. මෙම පද තවත් පදයක් සමග එකතු වී (සමාස) යෙදෙන විට පද මධ්‍යයට ඔකාරාගමයක් වී භාවිත වේ. පහත නිදසුන්වලින් එය තේරුම් ගන්න.

සිර	- රුහං	> සිරොරුහං	වය	- වුදධා	> වයොවුදධා
තේජ	- ධාතු	> තේජොධාතු	පය	- නිධි	> පයොනිධි
රජ	- හරණං	> රාජොහරණං	යස	- ගුණා	> යසොගුණා
තප	- ධනං	> තපොධනං	සර	- රුහං	> සරොරුහං

අභ්‍යාස

1. පහත සඳහන් වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

නාමපද	විභක්ති	වචන	අර්ථ
සඤ්ජා			
පිතුනං			
මාතරො			
මනො			
සඤ්ජි			
පිතුනා			
මාතු			
මනානි			
පිතුහි			
මනසා			

2. උකාරාන්ත පුල්ලිංග 'නතතු' ශබ්දය හා අකාරාන්ත නපුංසකලිංග 'තප' ශබ්දය සියලු විභක්තිවල වර්තනා එහි තේරුම ද ලියන්න.

3. 'ජීවතු මම පුතො' ඡේදයෙහි එන නාමපද එකතුකොට ඒවායෙහි අන්ත නම් කරන්න.

4. පහත සඳහන් වාක්‍ය සිංහලට නගන්න.

- i. පුරිසො රුකං ඡිඤ්ඤි.
- ii. වනිතායො පඳුමානි ආහරිංසු.
- iii. මයං අනුරාධපුරං ගමිසාම.
- iv. තුමෙහ පුඤ්ඤානි කරොථ.
- v. වඩස්සී නානාවිධානි දාරුභණ්ඩානි කරොති.

5. පහත සඳහන් වාක්‍ය පාලියට නගන්න.

- i. පියා පුතාගේ ජීවිතය රැකකේය.
- ii. මව මනසින් මෙසේ සිතුවාය.
- iii. හිඤ්ඤව විභාරයේ දී සත්‍යක්‍රියා කළේය.
- iv. අපි ගමන් ගමට නගරයෙන් නගරයට යමු.
- v. මන්ත්‍රීවරයා ළමයින්ට පොත් දුන්නේය.